

Köszöntjük Beck Tamást 85-ik születésnapján

Beck Tamás 1952-ben a Könnyűipari Minisztériumban kezdett dolgozni csoportvezetőként, majd a műszaki osztály helyettes vezetőjeként folytatta tevékenységét. 1963-tól a Szegedi Kenderfonó- és Szövőipari Vállalat igazgató-főmérnökéként dolgozott 7 évig, ezt követően a Könnyűipari Szervezési Intézet műszaki igazgatói teendőit látta el.

1973-tól a BUDAFLAX Lenfonó- és Szövőipari Vállalat vezérigazgatójaként vezette a 6 ezer fős nagyvállalatot. Irányításával – többek között – nagyberuházások valósultak meg, a gerebenezés nélküli szálfonal-gyártás ki-dolgozására, korszerű lenrost kikészítés bevezetésére, a Rostlentermesztési Rendszer ill. Kutatóállomás működtetésére, a polietilénfólia-szalaggyártás alkalmazására került sor. A Lee Cooper kooperáció létrehozása, a sikeres Trapper farmer gyártás, és számos különböző műszaki textília meghonosítása is az ő nevéhez fűződik.

A Magyar Kereskedelmi Kamara elnöki tisztét is betöltötte, az MTA Ipargazdasági, valamint Szál- és Rosttechnológiai Bizottság tagjaként, az OMFB szakértőjeként is tevékenykedett. 1988-tól kereskedelmi miniszterként dolgozott, kamatoztatva széleskörű tudását és tapasztalatait.

A Könnyűipari Műszaki Főiskola címzetes főiskolai tanáraként oktatott, számos szak- és tankönyv írása, nagyszámú cikk publikálása fűződik személyéhez. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületben 1948-tól aktív munkát végezett az elnökségben, több bizottságában, lapszerkesztőként, konferenciák előadójaként egyaránt.

Eredményes munkáját többek között Eötvös Loránd Díjjal és Állami Díjjal ismerték el.

A TMTE elnöke levélben köszöntötte 85-ik születésnapján az ünnepeltet és a textil szakma képviselőit, akik is tisztelettel köszönti Beck Tamást 85-ik születésnapja alkalmából.

Egy régi szakember elköszön

A kötőiparban – különösen a síkkötéssel foglalkozó szakemberek körében – jól ismert név Nagy Kálmáné, a Megastoll cég alapítója. Sokszor találkoztunk vele a TMTE hajdani kötő szakosztályának rendezvényein is. A 70 éves Nagy Kálmán nemrég nyugdíjba vonult és ebből az alkalmából beszélgettem vele.

– *Hogy kerültél kapcsolatba a kötőgépekkel?*

– Eredetileg műszerésznek tanultam és egyszer a borbélynál valaki azt kérdezte tőlem, meg tudnék-e javítani egy Passap gyártmányú háztartási kötőgépet. Elvállaltam a feladatot és sikerrel jártam. Ez 1963-ban volt. A gép tulajdonosa, egy „maszek” kötő ezután szerződést ajánlott, hogy ezentúl csak neki és az ő ügyfeleinek vállalkozok el kötőgépjavítási munkát. Meg is állapodtunk.

– *És volt elég munkád?*

– Persze. Ezek a gépek akkoriban nagyon népszerűek voltak a síkkötő bedolgozók körében. 1967 és 1970 között állványokat, alkatrészeket gyártottam ilyen gépekhez. Egy svájci rokonom révén sikerült eredeti gyári alkatrészeket is behozatnom. A bedolgozó kötők között gyorsan elterjedt a híre, hogy mivel foglalkozunk és később még ennek a géptípusnak a továbbfejlesztett, jacquard-kötésre is alkalmas változatait is javítottuk, szervizeltük. Még kötő szövethétektől is kaptunk megbízásokat. Közben a Passap is újabb és újabb fejlesztéseket hajtott végre gépein, már nem csak kézi, hanem motor hajtású gépeket is gyártott, amelyeken lyukkártyás vezérléssel és színváltóval nagyon színvonalas jacquard-mintás termékeket is lehetett készíteni. Ezeket a típusokat is tudtuk javítani, karbantartani és be tudtuk tanítani a kezelésüket. Az akkori háziipari szövetkezetek

előnyben részesítették azokat a bedolgozókat, akik Passap géppel dolgoztak.

– *Így hát te voltál akkoriban a Passap gépek legjobb ismerője.*

– Olyannyira, hogy a Passap létrehozott egy kelet-európai képviselőt és Magyarországon engem bíztak a garanciális szerelői feladattal. Külkereskedelmi jogot nem kaphattam, de azt el tudtam érni, hogy a kelet-európai országokban, Szlovákiában, Kelet-Németországban, Romániában és persze itthon gépbemutatókat tarthassak. Igen jól ment az üzlet. Az Iparművészeti Egyetemen ma is Passap gépeken készítik a hallgatók érdekesnél érdekesebb mintáikat.

– *De aztán elkezdte más síkkötőgép márkákkal is foglalkozni.*

– Igen. A Passap gépek mellett kézi hajtású Diamant gépekhez is készítettem elektromos meghajtást. 1995-ben a Hungarotex hozott össze a Stoll céggel, aminek eredményeként családi vállalkozásként létrehoztuk a Megastoll Kft.-t és megkezdtuk a Stoll gépek szervizelését, kezelésük betanítását. 2000-ben megkeresett a svájci Zamark síkkötőgépgyár is, amellyel egy gépfelújító szerviz és a felújított használt gépek kelet-európai népszerűsítésére szolgáló cég felállításában állapodtunk meg és létre is hoztuk.

– *Nyugdíjazásoddal a Megastoll Kft. persze nem szűnt meg.*

– Persze hogy nem, a fiaim, Péter és Gábor viszik tovább a céget, szép sikerrel. Én magam azonban búcsút mondtam a szakmának és ezúton is szeretnék elköszönni egykori szaktársaimtól, partnereimtől.

– *Köszönöm a beszélgetést és a kötő szakma nevében is nyugodt, békés nyugdíjas éveket, jó egészséget kívánok életed hátra lévő évtizedeire.*

Lázár Károly

Népešy Noémi kitüntetése

A Múzeumi Magazin erre szakosodott grémiuma a Goldberger-gyűjtemény kiállításának létrehozásáért *Népešy Noéminek*, az Óbudai Múzeum igazgatójának ítélte oda az idei MúzeumCafé Díjat. Az elismerést minden év márciusában adják át abban a hónapban, amikor gróf Széchenyi Ferenc 1802-ben felajánlotta gyűjteményét a köz javára.

Az Óbuda történetével szorosan összefonódó Goldberger család egykori üzemi épületében 1999-ben nyílt

meg a Textilmúzeum, ahol az évek során az állandó kiállítás mellett sok időszakos kiállítás volt megtekinthető. 2011 novemberében a III. kerületi önkormányzat vette át az intézmény fenntartását. Ennek helyén nyitotta meg kapuját 2013 szeptemberében a Goldberger Textilipari Gyűjtemény, amely az Óbudai Múzeum külön intézményi egységeként működik a Lajos utcai épületben.

Gratulálunk Népešy Noéminak a díj elnyeréséhez.

Bendrin Iván 1929–2014

85-ik életévében, türelemmel viselt súlyos betegség következtében elhunyt *Bendrin Iván*, a textilvegyész szakterület egyik kiváló szaktekintélye.

Az Árpád Gimnáziumban érettségizett, majd az óbudai Textilfestőgyárban helyezkedett el, ahol a ranglétrát végigjárva a fehérítő üzem vezetője lett. Munka mellett okleveles vegyész-mérnöki diplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen. Később a Lenfónó- és Szövőipari Vállalat budakalászi gyárában a filmnyomó és kikészítő részleg veze-

tőjeként dolgozott. Ezután a Textilipari Kutató Intézet főmunkatársaként folytatta szakmai pályafutását, ahol több téma mellett a színméréssel kapcsolatos munkássága volt a legkiemelkedőbb. Intézeti szakértőként több évig Kubában dolgozott, majd a textil-vegyésszmérnökök posztgraduális képzése során a doktorandusz hallgatóknak adta át széleskörű szakmai tapasztalatait.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1957 óta volt tagja, több cikluson keresztül a Textilvegyész- és kolorista szakosztály titkáráként végzett igen sokoldalú és eredményes egyesületi tevékenységet. Titkári funkciója ellátása során a szakosztály kimagaslóan és töretlenül fejlődve működött, ami a további színvonalas munkát hosszú évekre megalapozta.

Kedves egyéniségére, szakmai tudására tisztelettel emlékezünk, emlékét kegyelettel megőrizzük.

Revitz Lászlóné 1925-2014

Revitz Lászlóné (Guttman Katalin Judit) munkás pályafutása a Könnyűipari Minisztériumban kezdődött. Az első években adminisztrátorként dolgozott, közben elvégezte a Közgazdasági Egyetemet. Több beosztásban közreműködött a könnyűipar gazdasági szabályozása kidolgozásában, ezt a munkát koordinálta a könnyűiparban, főosztályvezetőként is. A Könnyűipari Minisztérium megszűnése után az

Ipari Minisztériumban folytatta munkáját. Nyugdíjas éveiben is folytatta a széles értelemben vett közgazdasági, munkaügyi szabályozással kapcsolatos munkának.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület Ipargazdasági szakosztálya munkájában tevékenyen részt vett. Emlékét megőrizzük, nyugodjék békében.

Friedrich Wilhelm 1923-2014

Elhunyt Friedrich Wilhelm, a Magyarországon is jól ismert textiltép-kereskedő, akinek révén textiltép-runk és ruhaiparunk az 1970–1980-as években igen sok korszerű, nagyon magas színvonalú termékek gyártására alkalmas nyugat-európai és japán géppel bővíthette és korszerűsítette a gépparkját. Különösen

fontos szerepet játszott az 1970-es években lezajlott textiltépi rekonstrukció keretében végrehajtott fejlesztések gépi hátterének biztosításában.

Friedrich Wilhelm 1923-ban Nagyváradon született. Apja osztrák, anyja magyar volt és így nem csoda, hogy már fiatalkorában jól beszélt magyarul és néme-

tül. 1933-ban Bukarestben végezte el a gimnáziumot, majd a Temesvári Egyetemen építőmérnöki diplomát

szerzett, ahol a második világháború után – építőmérnöki tevékenysége mellett – tanított is. Itt ismerte meg későbbi feleségét, Pálfi Rozáliát, akitől 1950-ben született meg fia, Fritz. Építőmérnökként Románia több városában is dolgozott, 1953-ban Bukarestbe költöztek, ahol Wilhelm számos épület restaurálásában vett részt.

1957-ben édesapja osztrák származására hivatkozva kérvényezte a család Ausztriába költözésének engedélyezését, amit csak az tett valóban lehetővé, hogy az akkori osztrák külügyminiszter, Bruno Kreisky 1960-ban tett bukaresti hivatalos látogatása során elérte, hogy 100 osztrák származású személy a családjával kivándorolhasson Ausztriába. A Wilhelm-család is köztük volt.

Friedrich Wilhelm először építőmérnökként dolgozott új hazájában. Egy jó barátjának azonban textilgépkereskedő cége volt, amely kelet- és nyugat-európai relációban egyaránt sikeresen működött. Wilhelm kiter-

jedt idegennyelv-ismerete révén (magyar anyanyelve mellett kitűnően beszélt németül, románul, oroszul, franciául és angolul, később spanyolul is megtanult) nagy segítségére volt barátjának a kelet-európai üzletkötésekben. 1966-ban azután megalapította saját cégét és irodát nyitott Magyarországon, Romániában és Csehszlovákiában. Mindenütt kiváló kapcsolatot épített ki mind az ipar szakembereivel, mind az akkori állami külkereskedelmi szervekkel (hazánkban a Technoimpexszel és a Hungarotexszel).

Az 1970-es években érte el legnagyobb üzleti sikereit, amikor a magyar textilipar is virágkorát élte és egyebek között jelentős gépi beruházásokra is módja nyílt. Wilhelm ebben igen jó partnernek bizonyult. Kitűnő üzletember, megnyerő modorú, kiváló kapcsolatokkal rendelkező kereskedő volt, aki nagynevű nyugat-európai és japán gépgyárak, fonalgyárak termékeivel ismertette meg az ipar vezető szakembereit, így jelentős üzletkötések létrejöttét érte el Magyarországon és más kelet-európai országokban is. 2005-ig személyesen vezette bécsi főirodáját, amelyet azután fia, dr. Fritz Wilhelm vett át. A Wilhelm Budapest Kft. ma is sikeresen működik Magyarországon.

Tisztelettel emlékezünk Friedrich Wilhelmre. Nyugodjék békében.